
Új kezdet

II. évfolyam ♦ 3. szám

2024. december

A Hajdúsámsoni Református Egyházközség hírlevele

KARÁCSONYT VÁRVA, LÁZBAN A FÖLD

Kedves Testvérem!

Acímként szereplő mondat egy kedves karácsonyi ének sorai közt bukkan fel, melyet az adventi időszakban talán mi magunk is számtalanszor hallhatunk vagy éneklünk. (Adventi hírnök)

Ez az egyetlen sor elgondolkodtatott azon, vajon mi a bennünk lakozó öröm forrása?

Évről évre a karácsonyi ünnep kapcsán a leggyakoribb kérdés a következő, „te minek örülnél?”, miközben talán csak arról van szó, hogy rossz a kérdésfeltevés. Hadd kérdezzem így: Te mi okból örülsz? Addig, amíg belső hiányunkat kívülről ható élményekkel és ajándékalmokkal akarjuk befedni, addig mindig fent fog állni annak a veszélye, hogy az élmények megkopnak, a tárgyi ajándékok pedig elhasználódnak, tönkre mennek. S akkor újra ott állunk a nyitott kérdéssel szemben, mégis minek tudnék még mindig örülni?

Képzeljük el az első karácsonyt, s mezele-nítsünk le róla mindenféle meghittséget, karácsonyfát, ajándék tengert, illatot és meleget. Lelki szemeink előtt marad minden, ami a mi valóságunk is. Aggodalom, fájdalom, szülői öröm, látogatók, gyermeki sírás, s a néhány boldog perc után a „mi lesz ezután?” kérdése. Az első karácsony nem szemfényvesztés. A kétezer-huszonegyedik viszont az. A legtöbb ember úgy várja ezt a néhány napot, hogy -idézem- „legalább erre a kis időre béke van”. A terített asztal, a pénztárcák maximális tartalmának feleletése, a karácsonyi illatok és dallamok bódítóan hatnak az emberre, ránk. Ópiumként fogyaszthatjuk, hogy szállhassunk az illúziók szárnyain, messze a belső vágyainktól, miközben pedig az egyetlen, amire úgy igazán szükségünk lenne: az az öröm. A tiszta, irigység és aggodalom nélküli öröm.

Tudod-e, hogy az első karácsonyban ez benne volt? Nem csupán Mária és József öröme, nem csupán a pásztoroké és a bölcseké, ami megjelenik, hanem ott érkezett el a Te valódi örömed és szükséged betöltője is: Jézus.

Az Atya Isten abban találta örömét, hogy találkozott az Úr Jézusban a teremtettséggel.

Ö r ö m é n e k pedig célja is van, mind a mai napig. Hogy ma is találkozni tudjon! Veled is. Velünk, ma élő emberekkel. Nem a bejglük ízvilágában, nem a karácsonyfák alatt, nem a márkajelzésekben mérhető szeretetben, hanem a saját személyes életed történéseiben. Mert örömet akar hozni oda is, ahol Szenteste sem tökéletes a család. Oda is, ahol a betegágyban telnek az ünnepi órák, s oda is, ahol ezek az órák az utolsók.

A teremtet világ sóvárogva vár erre az öröme. Lázban ég, hogy valami elérje azt a szintet, ami már a túlfeszített ingerhatárokon is túlmutathat. A félbeszakíthatatlan, soha el nem fogyó öröme. Amikor gyermeked kacagásának pillanatát megállítanád, hogy örököké hallhasd, tudd: Isten ugyanezzel a vággyal tekint rád is. Krisztusban a te örömed jelent meg a földön. A te hiányaidnak válasza az a szeretet, amit az Isten tett. Földre jött, közöttünk lakozott, hogy életét önként odaadva örök életre hívjon Téged is! Nos, van -e hát okod az öröme?

Ünnepeljük ezt a Jézust! Nem a gyermeket. S még csak ne is a jászlat vagy a betlehemi istálló. Ne is a szeretet ünnepét. Ünnepeljük a Nagy Királyt, s a vele való találkozás lehetőségét!

Áldott, örömteli karácsonyt kívánva, testvéri szeretettel:

*Szilágyi-Papp Éva Adrienn
lelkipásztor*

INTÉZMÉNYI HÍREK

„Nincs a világon olyan kincs, amely akár csak megközelítené a szép emlék értékét.” (R. Lawson)

A nyár sok izgalmat kalandot tartogatott még. Megtapasztalhattuk a szünni nem akaró hőséget, de hiába tűzött forrón a nap, a klubban töretlen lelkesedéssel folytatódott az élet. Sokat játszott és nevetett az évek során baráti társasággá kovácsolódott közösség. Volt közös bográcsozás és megünnepeltük a névnapokat is.

Még ebben a hónapban **kirándulást szerveztünk a poroszlói Tisza-tavi Ökocentrumba**. Mennyi látnivalóban, micsoda élményekben volt részünk! A hatalmas édesvízi akváriumot a fejünk felett és a talpunk alatt is érzékelhettük. A kiállítások mind a vízi világhoz voltak köthetőek. Több hajóval vettünk részt a Tisza-tavon a közel egy óráig tartó túrán. A túravezetők érdekességeket mondtak el a tó élővilágáról. Az eső útközben egy kicsit eleredt, de rövid idő múlva már újránakünk kedvezett az időjárás. A 3D moziban figyelhettük meg, hogyan is változik évszakonként a tó „arca”. Utunk első szakaszát a poroszlói rétesházban zártuk. Finom, friss süteményeket, messze tájon híres réteseket kaptunk. Hajdúszoboszlóra érkezve ebédelt meg a társaság. A finom menü elfogyasztása után saját felelősségre a bátor vállalkozók bemelehettek a fordított házba is. Itt megtapasztalhatták, milyen jó az egyensúly érzékük. Az eső ismét eleredt. Hideg lett és kezdett sötétedni, így hazafele vettük utunkat. Nagyon tartalmas napot élhettünk át együtt.

Megtartottuk az intézményünk 14. immár hagyományá váló és nagyon várt születésnapját szüreti mulatsággal egybekötve. Ezen az alkalmon a köszöntők után műsorral kedveskedtünk vendégeinknek. Hálásak vagyunk a szereplést vállaló klubtagjainkért, akik a felkérésekre mindig

Szívesen emlékezünk vissza az elmúlt hónapokra, hiszen élményekben és programokban, szép emlékekben gazdag volt. Június közepén a **fűzerradványi kastélyhoz utaztunk**. Az impozáns épületet tárlatvezetéssel jártuk be, ahol érdekes történeteket hallhattunk a régmúlt idők szokásairól, a nemesi családok mindennapi életéről. A kastély szépen felújított, korabeli bútorokkal és használati tárgyakkal igényesen berendezett épület. A kertet is megcsodálhattuk. Sétánk közben a gondozott parkban a több százéves platánfáknál is fotózkozhattunk, a tóban vidám, színes halakat figyelhettük meg. Az ebédet a széphalmi Múzeumkert Vendéglőben fogyasztottuk el, majd a **Magyar Nyelv Múzeumába látogattunk**. Itt számtalan érdekes információt kaptunk anyanyelvünkéről. Hazaúton megálltunk egy finom fagyira is. Mindenki épen és egészségesen, élményekkel gazdagon, jóleső fáradságot érezve ért haza.

lelkesen készülnek versekkel, mesékkel vagy egyéb előadással. Láthattunk senior örömtánc bemutatót is. Itt többféle ülő vagy álló táncot nézhettünk meg. Célunk volt, hogy felkeltsük klubtagjaink érdeklődését erre a lehetőségre, hogy ne csak szemlélői, hanem aktív részesei legyenek ennek a különleges mozgásformának. Élőzenés multság következett. A gyülekezeti terem táncterré alakult. A már több éve visszajáró zenekar kedvünkre való muzsikát játszott, így mindenki választhatott számára megfelelő dallamot a tánchoz. Munkatársaink segítségével a táncparkett átalakult. Most egy étterem szerepét kellett betöltenie. Aznap a menü babszűz volt, melyet ügyes kezű munkatársaink főztek meg egy hatalmas üstben. A finom egytálétel után elfogyasztottuk a klubtagjaink által sült süteményeket, amit ezúton is ismételtelen köszönünk. A 100 szeletes Kinder Bueno ízesítésű tortát az ünnepség végén vágtuk fel és osztottuk szét. Mindenki vidáman és jókedvűen, kissé talán sajnó lábbal térhetett haza.

Október az idősek hónapja. Számtalan meglepetéssel készültünk ebben az évben is. Részt vehettünk a debreceni Nyitott Ajtó Idő-

sek Nappali Intézményének szüreti multságán. A nyitó áhítat után klubtagjainak műsorát láthattuk. A sátorban több, mint százán összegyűlve vártuk a finom ebédet és az azt követő táncmultságot. Jól érezte magát a kis küldöttségünk. Köszönjük a meghívást.

Egy csütörtök délelőtt az **önkormányzat óvodájának néptáncsoportja** varázsolt el minket műsorukkal. Szép, vasalt ruhában, a lányok hajukban masnival, csillogó szemmel, Farkas Marianna pedagógus vezetésével a gyerekek előadták zenés műsorukat. Köszönjük a látványos és hangulatos műsort.

Folytatódnak a **lelki wellness** alkalmaink. Október végén Lélektől lélekig címmel volt megtartva. Szilágyiné Papp Éva tiszteletes asszony vezetésével a gyászról, az elmúlásról beszélgettek. Szeretnénk, ha a következő alkalom még december közepén létrejöhetne.

Már javában folyik a **karácsonyi készülődés**. Kézműves foglalkozásokon nagyon szép ünnepi díszek készülnek. Dekorgumból asztal-, és fenyődíszek készülnek. Ezek nem csak az intézmény falait díszítik, de a klub-

tagok saját otthonaikat is ékesíthetik az itt együtt készített dekorációs tárgyakkal.

Folytatódnak **állandó programjaink** minden nap 9 órától. A **senior örömtáncre**, a **gyógytornára**, a **bibliórára** várunk Mindenkit nagy szeretettel. Hétfőn és pénteken, vagy az állandó foglalkozások után lehetőség van **kézműves foglalkozáson részt venni, vagy játszani**. Újabb társasjátékokkal bővítettük a lehetőségeket. A kedvenc szó és betűjátékból lett egy-egy új darab a kínálatban. Aki csak beszélgetni vagy olvasgatni szeretne azt is megteheti. Rendszeres napi, heti és havi újságjainkból tájékozódhat a nagyvilág híreiről az érdeklődő. Lehetőség van könyvek olvasására is. Igény szerint **vérnyomás, illetve vércukorszint mérést is végzünk**. Nagyon szívesen kérünk időpontot orvoshoz vagy egyéb helyre telefonon vagy interneten.

Szeretettel várunk minden idős testvérünket, testi-lelki nehézséggel küzdőt, aki magányos vagy egyedül érzi magát. Aki úgy gondolja, hogy szüksége van néhány vidám, felhőtlen közösségben eltöltött órára, ha szeretné változatosabbá tenni hétköznapjait köztünk van a helye!

Bizakodva tekintünk a jövő évre, a következő hónapokra, tervezzük a leendő programokat, ahova mindenkit szeretettel várunk!

Istentől megáldott, boldog karácsonyt kívánunk minden Klubtagunkra, leendő tagunkra és családtagjainkra!

Az intézmény munkatársai

Nappali intézményünk minden szolgáltatása térítésmentesen vehető igénybe!

Házi segítségnyújtás térítési díj ellenében vehető igénybe!

Érdeklődni és jelentkezni lehet minden hétköznap az intézményünkben 8:00-tól 16:30-ig!!

Telefonszámunk:06/52-640-737

„MERT ÉHEZTEM, ÉS ENNEM ADTATOK” (MÁTÉ 25, 35)

A diakóniai bizottság beszámolója

Szeretettel köszöntöm az újság olvasóit! Nem telt el eseménytelenül a nyár és az ősz sem a diakóniai szolgálatban.

Nagyon jó megtapasztalni munkánk során, hogy milyen csodálatos, mikor az Úristen vezet.

Többen imádkozunk ezért a vezetésért, hogy meg tudjuk találni azokat a családokat, akik segítséget szenvednek valamiben, és a tőlünk telhető módon tudunk segíteni.

Ezért történhet az meg újra és újra, hogy megkeresnek, megállítanak az utcán az emberek, hogy pl. szükségük lenne egy mosógépre, vagy épp egy etetőszékre vagy egy cipőre. Amint elhangzik a kérés rövid időn belül érkezik pont egy olyan felajánlás, amit kértek.

Ilyen az, amikor a kereslet a kínálattal találkozik, szoktuk mondani. Én mégis úgy fogalmaznék, hogy ilyen az mikor az Úristen vezet.

Ha nem is minden esetben van ez így, de nagyrészt így tudtunk sarokkádát, forgószéket, konyhaszekrényt, ágyakat, mosógépet, etetőszéket, rengeteg ruhát, cipőt, több élelmiszer csomagot adományozni oda, ahol szükség volt rá.

Már második évben szervezzük meg az iskolalindítási akciónkat, amelynek célja, hogy támogatást nyújtsunk a helyi családoknak az is-

kolakezdés kihívásaiban. Augusztus közepén 20 darab jól felszerelt iskolatáskát sikerült kiosztanunk. Reméljük, hagyománnyá válik a következő években is, még több gyermek és család életét könnyítve meg.

Október 23-án, egy magánszemély felajánlásából, 100 adag meleg étel készült el (sertés-pörkölt, tésztaval), amivel a nehéz körülmények között élő családokat ajándékoztuk meg.

Ezen akciók sikeressége elsősorban Isten áldásának, másrészt a gyülekezet összefogásának, a helyi vállalkozók, valamint magánszemélyek nagylelkű hozzájárulásának volt köszönhető.

Az eredmény nemcsak az adomány számbeli nagyságában, hanem az arcokon látható mosolyban mérhető.

Hálásan köszönöm mindenkinek, aki támogatta, segítette munkánkat! Mindenért Istené a dicsőség! Továbbra is Ő vezessen mindannyiunkat!

*Hoffmanné Fedor Ibolya
a diakóniai bizottság elnöke*

VAKÁCIÓS BIBLIAHÉT 2024

2024. július 8-12 között ismét megrendezésre került gyülekezetünk közösségében a Vakációs Bibliahét. A Mindenható Istennek adunk hálát érte, hogy idén is 110 gyermek részesedhetett a gyermektábor élményeiben, egy olyan közösség keretein belül, ahol a fókuszban Jézus Krisztus és a Szentírási történetek álltak.

Az 5 nap végigvezetett bennünket Jeruzsálem utcáin, hiszen minden nap fő története egy-egy helyszínt mutatott be, ahol az Úr Jézus csodáit, gyógyítástörténeteit ismerhették meg a gyermekek. Habár a hőmérséklet azon a héten döntött melegrekordot, a gyermekek és a táborszervezők kitartóan állták a megpróbáltatást.

Évről évre csodálatos látni azt, ahogyan a mai digitális világban élő gyermekek az egyszerűsített pedagógiai eszközök által odaszze-

geződnek a történet eseményeibe, megélik a mese és fantázia világát, miközben valós, igaz történeteket hallanak a Szentírásból. Erre idén is már hetekkel korábban nagy hangsúlyt fektettünk, s jelmezek készültek, kézzel készített bábok, valamint a helyszínek megidézéséül szintén kézi készítésű berendezéseket alkottak a szolgálatba állók, akik között pedagógusok, presbiterek, ifisek, de nyugdíjas gyülekezeti tagjaink is időt és energiát nem sajnálva tettek bele minden szeretetüket.

A hét minden napján testileg-lelkileg is igyekeztünk jól lakottá tenni a gyermekeket, és az igei táplálék mellett háromszori étkezésben részesültek a táborozók, hogy aztán a szabadidős tevékenységek során mindezeket le is mozoghassák. A legnagyobb öröm idén is a vizes nap meghirdetése volt, ahol több száz vízbomba repült, ügyességi feladatok-

ban mérték össze erejüket a nagyobbak, végül pedig önfeledt locsolkodás zárta a hőség ellen szervezett napot.

A nagy gondossággal készített kézműves alkotások, agyag formák, a csillámtetoválás, ugrálóvár, arcfestés mind-mind a gyermekek szívét tette vidámbábbá, s számunkra pedig a táborzáró alkalom során elhangzott aranymondások, énekek, színpadi történet vált melegséggé, látva és hallva, hogy Krisztus szeretete minden bizonnyal nyomot hagyott a héten részt vevők életében.

Hálásan köszönünk minden hozzájárulást, támogatást, imádságot, csokoládé felajánlást a 2024-es Vakációs Bibliahétre. Az Úr Isten kegyelmében bízva nézünk elébe a következő nyári tábornak is, tudva, hogy a gyermekek közötti szolgálat sohasem hiábavaló.

*Szilágyi-Papp Éva Adrienn
lelkipásztor*

2024 NYARA AZ IFIBEN számomra...

Ezen a nyáron is számos dolgot éltünk meg az ifivel. Kalandot, kihívást, elhívást, vidámságot szomorúságot, veszedelmet, megbékélést, szerelmet, de unalmat semmiképp. Számomra ez a nyár legfőképp arról szólt, hogy elkezdjek azon az úton járni, ami csak az enyém és nem feltétlenül csak azon, amit a többiekkel együtt tapostunk ki. Ezt nem a hitemre értem, hanem azokra a cselekedetekre, amiket ifin kívül teszek (szolgálat, biznyságtétel stb.) Nyilván óriási lendületet tudunk adni egymásnak, de szerintem az ifiben nem az a legfontosabb, hogy csoportként legyünk valakik, hanem az is fontos, hogy egyedül az Istennel való kapcsolatunkban kik vagyunk a belső szobánkban. Amint sikerül ezt a belsőseges kapcsolatot megélni egyen egyenként az látszani fog a közösségen is.

Az Exodus csapatomban én éreztem ezt az Istentől jövő erőt a közösségben is és a csapattársaimban is, ezért egy nagyon jó élménynek éltem meg a közös szolgálatot. Együtt laktunk egy másik csapattal is az ifiből, ami sokkal családiasabbá tette az ott létet. Ahogy a mondás tartja lakva ismeri meg az ember a másikat, és ez ebben a helyzetben is teljesen igaz volt. Kb.15 ember összezárva hat napig azért nem volt piskóta, és igen voltak nézeteltérések, de így visszagondolva ezek az emlékszilánkok sem törlik le a mosolyt az arcomról. Számom-

ra nehezen kezdődött a szolgálat, mert a gyerekhét előtti 1-2 napban nem éreztem olyan jól magam lelkileg, de Isten olyan emberek adott mellém ebben a csapatban, akik mellett áldásnak éltem meg az egész heti szolgálatot, és nagyon kevés olyan pillanatra emlékszem, amikor ez a nehézség előjött volna bennem. Azt hiszem sokat tanultunk egymástól és a helyiektől az emberségről, valamint az Isten és az egymás iránti szeretetről is. Még mindig elképesztő dolognak tartom, hogy Isten összefogott egy csapat fiatalat, és évek óta engedi, hogy hirdessék az ő igéjét.

Ezután a szolgálat után kijárt a csapatnak a pihenés és mégis hol lehetne jobban Istenre és egymásra koncentrálni, mint Telkibányán egy csendes kis helyen a természetben, ami minden zavaró körülményt kizár. Idén nem

voltunk teljes létszámmal a táborban, de ez egyáltalán nem vette el ennek a hétnek az értékeit és a tanításait. Szerintem olyan témákat sikerült a felszínre hoznunk, amelyekről talán már beszélünk, de ilyen mélységgel és átérzéssel biztosan nem. Keresgéltem a füzetemben milyen igéket emeltem ki ezen a héten és nem érzem véletlennek, hogy az utam járásával kezdtem a mondanivalómat. Az egyik ige különösen megragadott engem, mégpedig ez „Azt az embert, aki féli az Urat oktatja ő, hogy melyik utat válassza” – Zsoltárok 25:12.

Emlékszem, hogy erről az ígéről egy túra utáni kiscsoportban beszélgettünk az erdőben. Ott rájöttem mennyire fontos nekem az Istentől kapott tanítás, tanács, okítás és egész héten azt láttam magamon és a többiekben is, hogy Isten éppen ezt tette velünk. Okított Tiszin és a brutálisan jó előadásokon keresztül, tanácsot adott egymáson keresztül, és tanított az Ő igéjén keresztül. Voltak olyan beszélgetéseim a barátaimmal, amik azelőtt talán még soha. A paráznaságról, a hazugságról a házasság előtti szexről és rengeteg

olyan dologról, amiről már ideje volt beszélgetni. Nyilván nem maradt el sem a móka, sem a kacagás. Volt itt minden: Alszik a város, számháború, túra, trambulinozás és az egyik személyes kedvencem a csillagnézések estéjként. A minden évben visszatérő mumus táborúztú idén sem maradhatott el a forrószékkel együtt, de ezt most egy elég jó élményként könyveltem el magamban. Látszik, hogy időközben felnőttünk és már nem azok a 14 éves gyerekek vagyunk, mint akik voltunk. A hét végére szinte mindennel és mindenkivel megbékéltem. A közös imák és dicsőítések az őszinte beszélgetések, a közös bűnbánat, a hitünkről való bizonyosság tétele szóban és cselekedetben, ezek azok a dolgok, amiknek helyük van az ifiben és én ezen a héten mindegyiket tapasztaltam. Talán ki merem mondani, hogy az elmúlt 4 év legjobb ifitáborát tudhatjuk magunk mögött és ezért rettentően hálás vagyok Istennek és azoknak, akikkel közösen megélhettem ezeket a dolgokat a nyáron.

Fekete Zsófia

ELÉG IFJÚSÁGI NAP 2024

IMÁDKOZZATOK

A sólyomkővári hitmélyítő hétvége

Simonné Katona Katalin:

A sólyomkővári hitmélyítő alkalom mindannyiunkat, akik részesei voltunk, megérintett. Volt részünk elcsendesedésben, volt részünk az Úrral és testvéreinkkel minőségi időt együtt tölteni, sőt arra is volt alkalom, hogy elengedjünk egy olyan dolgot az életünkben, ami régóta nyomaszt vagy nem kapott meghallgatást. A hétvége így épült fel: közös áhítatok, csoportbeszélgetések, előadások, egyéni igefeldolgozás és istentisztelet vasárnap délelőtt, úrvacsorai asztalközösséggel. Minden alkalom a köré a téma köré szerveződik, amit Tiszteletesnek az Úr vagy a csapat a szívére helyezett. Idén ősszel az imádság volt középpontban. Álljon itt néhány rövid „élménybeszámoló” testvéreink tollából a hétvégén őket ért benyomásokról, megérintésekről, az Úrral való találkozásukról.

Indulás előtt néhány nappal tudtam meg, hogy az utazás során két ifis is velünk utazik. Kissé feszélyezett a helyzet, gondolván arra, hogy 2,5 órán keresztül miről tudunk majd beszélgetni, hisz nem is ismerjük egymást. Isten mindent okkal rendelt el! Gördülőkeny beszélgetés, közös téma, jó hangulat! Szuper két útitárs!

Az ott töltött idő alatt is tudtam olyan fiatalokkal beszélgetni, akiket kevésbé, ill. egyáltalán nem ismertem még. A csoportbeszélgetések során is fiatal koruk ellenére elmondták a témával kapcsolatban gondolataikat, mély érzéseiket. Ez nekem nagyon építő volt. Számomra ez a hétvége igazán gazdag áldásokat adott: kapcsolatok kezdésében és a meglévők mélyítésében.

Vágyakozva várom a következő alkalmat! Mindenkit bátorítok, aki még nem vett részt, jöjjön, legyen ott, építsük egymást hitben!

Hoffmanné Fedor Ibolya:

Úgy indultam el a gyülekezeti hétvégére, hogy a rohanó hétköznapiakban nem tudtam lecsendesedni, nem tudtam készülni rá úgy, ahogy szerettem volna. Ez elkészerített! Többek között azért, mert amire nem készülök imádságban elmélyülve, alázattal az Isten előtt, azok a dolgok általában üresek maradnak számomra. Ezzel a szomorúsággal haladtam Sólómkővár felé. De amit ott átéltem, az túlszárnyalta az elképzeléseimet. Imádkozzatok...ezzel a címmel lett meghirdetve az alkalom, így tudtuk, hogy az ima körül fogunk forogódní. Gondoltam, hogy elméletben kapunk pár infót arról, hogy hogyan is kell helyesen imádkozni, tanítást az imádság fontosságáról stb. Ez meg is történt. De, amikor gyakorlatban is imádkoztunk egymásért, az nagyon felemelő és egyben megható érzés volt! Nem

tudok másként fogalmazni: sütött a szeretet.

Bárkire néztem, örömtől csillogó, könnyes szemeket láttam. Ahogy átölelték szeretetből egymást fiatalok vagy idősek, nem számított, ki milyen korú. Boldogság volt mindenki arcán, éreztük, hogy itt van Isten köztünk. Ennek részese lenni, megtapasztalni fantasztikus dolog volt. Üresség helyett szeretettel feltöltődve indultam útnak. Eddig is tudtam már Isten kegyelméből, hogy milyen csodálatos dolog az, ha imádkozhatunk, kérhetünk. De ez a hétvége rávilágított arra is, hogy hány meg hány imádságom volt már, meghallgatott imádságok. Vajon hálát adtam én ezért az Istennek? Rájöttem, hogy nem igazán. De ott megtettem... térdre kényszerített az Úr és könnyeimmel küszködve, hálás szívvel köszöntem meg minden meghallgatott imádságomat.

Sáfár Noémi

Személy szerint nagy várakozással érkeztem meg erre a hétvégére. Terveztem, hogy biztos sokat fogunk együtt imádkozni és ez mekkora fejlődést fog jelenteni közösségünknek. Nem lesz az a befesülés a közös imáknál, amit érzek, érezni szoktunk, felszabadultabban tudunk majd együtt lenni az imádságban is.

Na, hát ez nem így történt. Számomra nem ez volt a hétvége vezérfonala. Ezt persze csalódként éltem meg. Nem is találtam a helyemet. Ehhez hozzátartozik, hogy egy igen mély lelkiállapotban voltam.

Mindezek ellenére, hatalmas erővel hatott rám az együtt töltött idő. Éreztem, hogy az Úr megnyugtat és érezteti velem, hogy számára fontos vagyok. Szavakkal le se tudnám írni, hogyan hatott rám a testvérek hite.

Röviden összegezve: nem azt kaptam, amit akartam, hanem azt, amire szükségem volt. Kaptam erőt és iránymutatást az imához, annak ellenére, hogy nem sokat imádkoztunk közösen. Ilyenre is csak az Úr kegyelme képes.

Orosz-Dandé Éva:

Az imádkozás, mint téma, már sokszor elémm került. Bibliaórán, igékből, Noémi felvetéseiből, könyvekből, melyeket ajánlásokra én is elkezdtem olvasni. Sorsfordító imádságok Cseri Kálmán bácsitól, Yancey Imádságról szóló könyve és Hybels Ki nem ér rá imádkozni című műve. Mondhatni készültem erre a hétvégére mind lexikálisan, mind lélekben. De mindig szembesülök azzal magammal szemben, hogy még sehol sem vagyok... A hétvégén kaptam eszközt: a lectio divina segítségével sikerült olyan sok időt egy igazsággal töltenem, és ezáltal az Úrral, mint még addig soha. Sok – sok üzenetet, gondolatot jegyztettem

fel a megkapott papírra és ezt azóta igyeksem – több-kevesebbel sikerrel – gyakorolni és az Úrra időt szánni, nem sietni. Az átütő érzés nálam – ismét, mint a múlt alkalommal – a vasárnapi istentisztelet alkalmával csúcsozott ki... az ott elhangzott ige, Mózes könyvéből, az ima erejéről. Mikor Mózes a domb tetejére áll, imádkozik, leengedi a kezét az izraeliták vesztésre állnak, mikor felemeli győzedelmeskednek. Ezt a fáradtságot veszi észre Áron és Húr, követ tesznek alá és tartják Mózes kezét, amíg végső győzelmet nem aratnak.

Mikor Tiszi felolvasta az igét már akkor ez „akadt be” (ahogy ő szokta mondani: mi az, ami elsőre beakad?), hogy együtt imádkoztak, közösen az Úrhoz. Majd az igemagyarázatban is megkaptuk ezt az üzenetet onnan fentről, hogy közösen tartva egymás kezét, észrevéve azt, hogy kinek van szüksége imatámogatásra és vele együtt imádkozni, az Úr megajándékoz bennünket, a közösséget és az egyént is azzal, amire szükségünk van és ez nem biztos, hogy egyezik a mi kívánságainkkal. Mert nála minden imádságunk ott van cserépedényekben összegyűjtve, s mikor kell, akkor előveszi őket, mindent a maga idejében. Felemelő érzés volt a testvérekkel összeölelkezni, aztán a csoportbeszélgetésekben zárásként elmesélni egymásnak, mi érintett meg bennünket a hétvégéből. Együtt sírtunk és nevtünk, egy alkalommal a csoportban imádkoztunk a mellettünk állóért. Csodás dolog megtapasztalni a testvérek szeretetét, összetartását és azt, hogy bármi jön, számíthatunk egymásra imában, tettekben, mindenben. Az imának ereje van, ez az út az Úr és az egyén közötti kapcsolatban, a köldökzsinór.

Mányi Gábor:

Nagyon vártam a hétvégét, mert csak annyit lehetett tudni, hogy az imádsággal fogunk foglalkozni. Ez nagyon titokzatos volt számomra, el sem tudtam képzelni, hogy mit lehet az imádságról tanulni. Azt már sejtettem, hogy az ige lesz a középpontban. Ennek a sólyomkővári helyszínnek van egy sajátossága: itt nincs internet, se mobil hálózat, de pont ezért jó. Ez a táborhely segít elszakadni a rohanó világtól és itt igazán azzal foglalkoz-

hatunk, amiért jöttünk. A mostani alkalom annyiban volt más, hogy együtt voltunk a 13 évestől a 90 év fölöttiekig.

A beszélgetések során kiderült, hogy egy lélek van mindannyiunkban, nem a korosztály számít. Mint minden alkalommal most is az ige volt a középpontban, ami szólt és fájt. Rávilágított arra, hogy a rohanó életemben reggel elolvasom az igét és egy óra múlva azt sem tudom mit olvastam. A munkahelyre menet, vezetés közben szoktam imádkozni, aminek semmi köze a reggeli ígéhez, csak egy pipa, hogy ezt is megcsináltam. Rájöttem, hogy ez így nagyon nem jó. A lelkipásztorunk szokta mondani „vissza kell menni a kályhához”, be kell mennem a belső szobába és el kell tudnom csendesedni. Rá kell hangolódjak az imádságra és így kérem, mert így lesz személyesebb a kapcsolat. Az is elhangzott a hétvégén, hogy merjünk Istentől értelmes dolgot kérni, hiszen Jézus Krisztus által mi is kérhetünk, csak ne a mi akaratunk legyen fontos, hanem a Lélek indítson kérésre. Volt dicsőítés, nevetés, megható pillanatok, vetélkedő, felszabadult csoportbeszélgetés, hajnalig tartó beszélgetés. Nekem ezt adta ez a hétvége.

Köszönöm Istenem, hogy megteremtetted az alkalmat a Veled való találkozásra.

A BUZGÓ IMÁDSÁG EREJE

Aldás békességet! Isten áldásából készült a színdarab, A buzgó imádság ereje, amiről az egyik barátnőmtől hallottam. Mint utólag kiderült, ez volt Ibi titkos küldetése, hogy szereplőket találjon. Természetesen egyből felcsigázott az ötlet és annak kivitelezése is! Ahogy látható, nem csak engem, hanem rengeteg ifist indított el Isten erre az útra. Csak úgy, mint Hoffmanné Fedor Ibolyát, aki az Úr kegyelméből írt egy csodát.

Ahogy emlékszem, az első próbán összegyűlt a nagy csapat, és még a szövegeknyv teljes elolvasása nélkül felosztottuk egymás között a szerepeket. Isten olyan csodálatosan vezette már ezt, hogy valóban a tökéletes megtestesítői lehettünk így a karaktereknek.

Az elején kéthetente gyűltünk össze, hol az iskolában, hol a Hoffman család otthonában, időt nem sajnálva próbálni, gyakorolni. Bevallom, néha nehéz volt nap végén odaérni, figyelni. Ibi hatalmas támasz volt mindannyiúnknak, aki ilyenkor is hatalmas mosollyal az arcán egy szoros öleléssel üdvözölt bennünket.

Szépen lassan elérkeztünk az első előadás kitzűzött időpontjához, amit rengeteg próba előzött meg. Az egész „buzgó imádság ereje” csapat izgult az este miatt. Nagyon hálás vagyok a fiatalságot segítő felnőttekért, akiknek rengeteg munkájuk van a darabban. Színházihoz hasonlító díszletet kaptunk és végtelen támogatást, segítséget, türelmet. Istentől kaptuk ezeket mind, ugyanúgy, mint az összes előadás alatt a színészi tehetséget.

Mire tanított A buzgó imádság ereje? Ahogy a címből olvashatjuk, az imádság erejére, és arra, hogy az Atya mindig meghallgat! A közösségformáló erőt, hogy ennyi fiatal és felnőtt összegyűlt, és nevetve, mosolyogva nézett

a feladat elé, mert tudták, hogy Istennek ez a terve velük.

Papp Linda

FÉRFIAK A HEGYEN

KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSEK

ALAPÍTVÁNY

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1%-ának felajánlásával támogassa gyülekezetünket céljai megvalósításában.

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány:

adószáma: 18995657-1-09

számlaszáma:60600101-11122874

ADOMÁNYOK

A következő célokra fogadunk el adományokat: ifjúsági munka, diakóniai munka, templomfelújítás, missziói munka, Isten dicsőségére.

Adományait befizetheti a lelkészi hivatalban, vagy utalással is eljuttathatja gyülekezetünk részére.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

Isten áldása kísérje a közel és távol élő támogatóink életét!

EGYHÁZFENNTARTÓI JÁRULÉK

Befizetésének határideje: 2024. december 31.

A befizetés történhet személyesen a lelkészi hivatalban, vagy utalással.

Gyülekezetünk számlaszáma: 60600101-11063881

(Az utaláskor kérjük, hogy a közlemény rovatba írjanak nevet, címet, és hogy mire fizetnek be.)

ALAPOK

12 órás felnőtt konfirmációs képzés
református keresztyén hitünk alapjairól

Január közepétől indul!!!

Érdeklődni és jelentkezni a lelkipásztori hivatalban
vagy a következő elérhetőségeken:

hajdusamson@reformatus.hu

06301213626

FROM THE MILLERS

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Szerda 18:00	Bibliaóra
Csütörtök 9:00	Idősek bibliaórája
Péntek 18:30	Ifjúsági bibliaóra
Szombat 16:00	Alfa ifi
Vasárnap 9:30	Férfi és női imaközösség
Vasárnap 10.00	Istentisztelet, párhuzamosan gyermek-istentisztelettel

Kiadja a Hajdúsámsoni Református Egyházközség.

Szerkesztő: Csontosné Oszváth Éva.

Előkészítés és nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen.

A kiadvány ingyenes. Bizonyágtételeket, írásokat az evaozsvath1226@gmail.com e-mailre várjuk.

A kapott anyagokban a változtatás jogát fenntartjuk.

**Köszönetet mondunk mindenkinek, aki az egyházfenntartói járulék befizetésével,
adományával, adója 1%-ával támogatja a gyülekezetet!**

Hajdúsámsoni Református Templomért Alapítvány adószáma: 18995657-1-09

4251, Hajdúsámson, Rákóczi u.2.; telefon:52/640-737

www.facebook.com/hajdusamsonireformatus • <https://hajdusamsonreformatus.hu>